TEISINGUMO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. balandžio 16 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Dempingas — Tam tikrų geležies ir plieno vamzdžių importas — Reglamentas (EB) Nr. 384/96 — 3 straipsnio 7 dalis — Žala pramonei — Žinomi veiksniai — Priežastinis ryšys — Neatsižvelgimas į tyrimą dėl atitinkamo sektoriaus Bendrijos įmonių antikonkurencinių veiksmų — Reglamentas (EB) Nr. 2320/97 — Galiojimas“

Byloje C-143/14

dėl 2013 m. gruodžio 18 d. *Finanzgericht Berlin-Brandenburg* (Vokietija) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2014 m. kovo 26 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

TMK Europe GmbH

prieš

Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

TEISINGUMO TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot (pranešėjas), teisėjai A. Arabadjiev ir C. Lycourgos,

generalinis advokatas M. Wathelet,

posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. sausio 29 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *TMK Europe GmbH*, atstovaujamos *Rechtsanwalt* N. Meyer,

— Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* A. Collabolletta,

— Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos B. Driessen, padedamo *Rechtsanwalt* R. Bierwagen,

— Europos Komisijos, atstovaujamos T. Maxian Rusche ir R. Sauer,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1997 m. lapkričio 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2320/97, nustatančio galutinį antidempingo muitą besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš geležies arba nelegiruotojo plieno importui, kurio kilmės šalys yra Vengrija, Lenkija, Rusija, Čekijos Respublika, Rumunija ir Slovakijos Respublika, panaikinančio Reglamentą (EEB) Nr. 1189/93 ir nutraukiančio procesinius veiksmus dėl tokio importo, kurio kilmės šalis yra Kroatijos Respublika (OL L 322, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 26 t., p. 329), galiojimo.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant *TMK Europe GmbH* (toliau – *TMK Europe*) ir *Hauptzollamt Frankfurt (Oder)* (Frankfurto prie Oderio centrinė muitinė; toliau – *Hauptzollamt*) ginčą dėl antidempingo muito, kurio iš *TMK Europe* buvo reikalaujama pagal Reglamentą Nr. 3220/97 dėl 2001–2003 m. vykdyto importo.

Teisinis pagrindas

Reglamentas (EB) Nr. 384/96

3 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L L 56, 1996 , p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 45) buvo panaikintas ir pakeistas 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, p. 51, klaidų ištaisymas OL L 7, 2010, p. 22). Vis dėlto, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 2320/97, dėl kurio teisėtumo keliama abejonių prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme, priėmimo datą, ginčą reikia nagrinėti remiantis Reglamentu Nr. 384/96 (toliau – pagrindinis reglamentas).

4 Pagrindinio reglamento 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Antidempingo muitas gali būti taikomas bet kuriam produktui dempingo kaina, kurį išleidus į laisvą apyvartą Bendrijoje būtų padaryta žala.“

5 Pagrindinio reglamento 3 straipsnio „Žalos nustatymas“ 1, 2 ir 5–7 dalyse nustatyta:

„1. Pagal šį reglamentą sąvoka „žala“, jei nenurodyta kitaip, suprantama kaip materialinė [didelė] žala Bendrijos pramonei, materialinės [didelės] žalos grėsmė Bendrijos pramonei arba materialinės [didelės] kliūtys tai pramonei kurtis ir yra aiškinama pagal šio straipsnio nuostatas.

2. Žala nustatoma, remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai ištyrus:

a) importo dempingo kaina kiekius ir poveikį panašių produktų kainoms Bendrijos rinkoje; ir

b) tokio importo sąlygotą poveikį Bendrijos pramonei.

<...>

5. Nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį tiriamai Bendrijos pramonei, reikia ištirti visus svarbius atitinkamos pramonės būklę apibūdinančius ekonominius veiksnius ir rodiklius, tokius kaip: pramonės pastangas atsigauti po dempingo ir subsidijavimo praeityje padaryto poveikio, esamo dempingo skirtumo dydį, esamą ir galimą prekybos, pelno normos, produkcijos, rinkos dalies, produktyvumo, investicijų grąžos, pajėgumų panaudojimo sumažėjimą; Bendrijos kainas įtakojančius

veiksnius; esamą ir galimą neigiamą poveikį pinigų srautams, atsargų kiekiui, užimtumui, darbo užmokesčiui, gamybos plėtrai, galimybėms sukaupti kapitalą ir pritraukti investicijas. Šis sąrašas nėra išsamus, be to, jokie iš išvardytų veiksnių nėra būtinai lemiami.

6. Pateikus visus šio straipsnio 2 dalyje minimus svarbius įrodymus turi būti akivaizdu, kad importas dempingo kaina sukelia žalą, kaip apibrėžta šiame reglamente. Ypatingai turi būti akivaizdu, kad šio straipsnio 3 dalyje apibrėžtas kiekis ir (arba) kainos sukėlė 5 dalyje nurodytą poveikį Bendrijos pramonei ir kad šį poveikį galima apibrėžti kaip materialinį [didelį].

7. Taip pat turi būti nagrinėjami ir kiti, be importo dempingo kaina, žinomi veiksniai, kurie tuo pat metu daro neigiamą poveikį Bendrijos pramonei, siekiant, kad šių veiksnių padaryta žala nebūtų priskiriama importui dempingo kaina pagal šio straipsnio 6 dalį. Tokio pobūdžio veiksniai gali būti: ne dempingo kainomis parduodamo importo kiekiai ir kainos, paklausos sumažėjimas ar vartojimo tendencijų pokyčiai, prekybos apribojimai ir konkurencija tarp trečiosios valstybės ir Bendrijos gamintojų, technologijos pažanga, Bendrijos pramonės eksporto plėtra ir gamybos našumo augimas.“

Reglamentas (EB) Nr. 2320/97

6 Reglamento Nr. 2320/97 1 straipsnio 1 dalimi buvo nustatytas galutinis, be kita ko, besiūlių vamzdžių, priskiriamų prie 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 2 t., p. 382) I priede pateiktos kombinuotosios nomenklatūros kodo 7304 31 99, kurių kilmės šalis, *inter alia*, yra Rusija, importo antidempingo muitas. To straipsnio 2 dalyje nustatytas šiam importui taikytinas 26,8 % antidempingo muitas.

Reglamentas (EB) Nr. 1322/2004

7 2004 m. liepos 16 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1322/2004, iš dalies keičiančiame Reglamentą (EB) Nr. 2320/97 dėl importuojamų tam tikrų besiūlių vamzdžių iš geležies arba nelegiruoto plieno, kurių kilmės šalys, *inter alia*, yra Rusija ir Rumunija, apmokestinimo galutiniu antidempingo muitu (OL L 246, p. 10), yra tokios konstatuojamosios dalys:

„<...>

9) [1999 m. gruodžio 8 d.] Komisijos sprendimu 2003/382/EB [dėl procedūros pagal EB sutarties 81 straipsnį (Byla IV/E-1/35.860-B – Besiūliai vamzdžiai iš plieno (OL L 140, p. 1; toliau – konkurencijos sprendimas)] keli Bendrijos gamintojai buvo nubausti už du EB Sutarties 81 straipsnio 1 dalies pažeidimus.

10) Priėmus konkurencijos sprendimą, pradžioje buvo manoma, kad galimas ryšys su Reglamentu (EB) Nr. 2320/97, jeigu toks egzistuoja, nėra tokio pobūdžio, kad reikėtų persvarstyti tame reglamente išdėstytas išvadas. Tačiau, paskelbus konkurencijos sprendimą, viena iš suinteresuotųjų šalių iškėlė klausimą dėl galimos konkurencijos taisykles pažeidžiančios veiklos įtakos galiojančioms antidempingo priemonėms ir pateikė daugiau informacijos, susijusios su Reglamento (EB) Nr. 2320/97 išvadomis dėl žalos ir jos priežasčių. Šio reglamento tikslas – ištirti, ar konkurencijos sprendimas galėtų turėti kokių nors pasekmių šiuo metu galiojančioms antidempingo priemonėms.

<...>

19) Atsižvelgiant į tai, kad abiejose procedūrose produktai, dalyvaujančios bendrovės ir laikotarpiai sutampa tik iš dalies, buvo nustatyta, kad konkurencijos taisyklių pažeidimai neturėjo didelės įtakos antidempingo tyrimui, kuriuo buvo paremti 1997 m. įvesti galutiniai muitai. Be to, jeigu

yra neatsižvelgiama į nustatytų EB Sutarties 81 straipsnio 1 dalį pažeidusių bendrovių duomenis, rezultatai išlieka panašūs į rezultatus, apskaičiuotus remiantis dešimties bendradarbiavusių Bendrijos gamintojų, įskaitant pirmiau minėtuose konkurencijos taisyklių pažeidimuose dalyvavusius gamintojus, duomenimis, t. y., žalingas dempingas vis tiek būtų nustatytas. Dėl to labai mažai tikėtina, kad Bendrijos gamintojų konkurencijos taisyklių pažeidimai turėjo esminės įtakos antidempingo tyrimo pirminėms išvadoms. Tačiau, negalima vienareikšmiškai tvirtinti, kad bendros rinkos sąlygos būtų buvusios tokios pačios, jeigu nebūtų buvę šios konkurencijos taisykles pažeidžiančios veiklos.

20) Remiantis tuo, kas išdėstyta pirmiau, manoma, kad nereikėtų toliau taikyti Reglamentu (EB) Nr. 2320/97 nustatytų priemonių. Tai atitinka patikimo administravimo ir geros administracinės praktikos principus. <...>“

8 Reglamento Nr. 1322/2004 1 straipsniu buvo iš dalies pakeistas Reglamentas Nr. 2320/97, įtraukiant 8 straipsnį, kuriame nurodyta:

„1–3 straipsniai nebetaikomi nuo 2004 m. liepos 21 d.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

9 2001–2003 m. *TMK Europe* importavo Rusijos kilmės vamzdžius. Manydama, kad šis importas patenka į Reglamento Nr. 2320/1997 taikymo sritį, *Hauptzollamt* paprašė jos sumokėti, be kita ko, 375 178,13 EUR dydžio antidempingo muitą.

10 2003 m. lapkričio 18 d. *TMK Europe* ginčijo savo pareigą mokėti *Hauptzollamt* šį muitą, visų pirma teigdama, kad importuoti vamzdžiai nepatenka į šio reglamento taikymo sritį.

11 Paskelbus Reglamentą Nr. 1322/2004, kuriuo nuo 2004 m. liepos 21 d. buvo sustabdytas Reglamento Nr. 2320/97 taikymas dėl konkurencijos sprendimo, kuriuo tam tikriems Bendrijos gamintojams, veikiantiems atitinkamame veiklos sektoriuje, buvo skirtos sankcijos, bendrovė *TMK Europe* pateikė *Hauptzollamt* naują prašymą grąžinti antidempingo muitą remdamasi Reglamento Nr. 2320/97 neteisėtumu.

12 Kadangi 2010 m. spalio 29 d. *TMK Europe* reikalavimai buvo atmesti, ji kreipėsi į *Finanzgericht Berlin-Brandenburg* (Berlyno-Brandenburgo finansinių bylų teismas) su skundu dėl nagrinėjamo antidempingo muito grąžinimo, kuriame pakartojo du savo pagrindus, siejamus su, pirma, tuo, kad importuoti vamzdžiai nepatenka į Reglamento Nr. 2320/97 taikymo sritį, ir, antra, šio reglamento neteisėtumu.

13 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo manymu, nors pirmasis pagrindas nepagrįstas, lieka abejonių dėl to, kaip turi būti vertinamas antrasis pagrindas.

14 Net jeigu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas linkęs manyti, kad Reglamentas Nr. 2320/97 galioja, jis negali vienareikšmiškai nustatyti, ar priežastys, dėl kurių Europos Sąjungos Taryba Reglamente Nr. 1322/2004 nusprendė, kad Reglamento Nr. 2320/97 1–3 straipsniai nebetaikomi nuo 2004 m. liepos 21 d., atgaline data taip pat turėtų paveikti šio reglamento galiojimą.

15 Anot prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo, kyla klausimas, ar 1997 m. lapkričio 17 d. priimdama Reglamentą Nr. 2320/97 Taryba neturėjo atsižvelgti į tuo metu Europos Komisijos nuo 1994 m. lapkričio 25 d. vykdytą tyrimą dėl galimų antikonkurencinių veiksmų Bendrijos pramonėje. Remiantis pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalies pirmu sakiniu, taip pat turi būti

nagrinėjami ir kiti nei importas dempingo kaina žinomi veiksniai, kurie tuo pat metu daro neigiamą poveikį Bendrijos pramonei, siekiant, kad šių veiksnių padaryta žala nebūtų priskiriama importui dempingo kaina.

16 Šiomis aplinkybėmis *Finanzgericht Berlin-Brandenburg* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar <...> Reglamentas Nr. 2320/97 <...> negalioja dėl to, kad [Taryba], nesilaikydama iš [pagrindinio reglamento] 3 straipsnio 7 dalies kylančių žalos nustatymo proceso reikalavimų, tokią žalą patvirtino, neatsižvelgdama į tai, kad, remdamasi 1994 m. lapkričio 25 d. neskelbtu sprendimu (byla IV/35.304), priimtu, be kita ko, 1962 m. vasario 6 d. Tarybos reglamento Nr. 17, Pirmojo reglamento, įgyvendinančio [EB 81 ir 82] straipsnius, 14 straipsnio 3 dalies pagrindu, Komisija nusprendė pradėti tyrimą dėl galimų antikonkurencinių veiksmų, susijusių su nelegiruotojo plieno vamzdžiais, galinčių pažeisti 1992 m. gegužės 2 d. Europos ekonominės erdvės susitarimo (OL L 1, 1994, p. 3) 53 straipsnį ir EB 81 straipsnį?“

Dėl prejudicinio klausimo

Dėl nacionaliniame teisme pareikšto neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo priimtinumo

17 Italijos vyriausybė ir Komisija teigia, kad Reglamento Nr. 2320/97 galiojimas nebegalėjo būti ginčijamas prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme pritaikius išimtį, nes pareiškėja pagrindinėje byloje jo neginčijo per tuomet galiojusiame EB 230 straipsnyje nustatytą terminą.

18 Šiuo klausimu reikia priminti, kad bendrasis principas, kuriuo siekiama užtikrinti, kad kiekvienas asmuo turėtų ar būtų turėjęs galimybę ginčyti Bendrijos aktą, kuris yra jam nepalankaus sprendimo pagrindas, neužkerta kelio, kad reglamentas taptų galutinis asmeniui, kurio atžvilgiu jis turi būti laikomas individualiu sprendimu, kurį šis asmuo neabejotinai galėjo reikalauti panaikinti pagal EB 230 straipsnį, o tai neleidžia jam remtis šio reglamento neteisėtumu nacionaliniame teisme. Tokia išvada taikytina antidempingo muitus nustatantiems reglamentams, nes jie yra dvigubo pobūdžio, t. y. norminiai aktai ir aktai, kurie gali būti tiesiogiai ir konkrečiai susiję su tam tikrais ūkio subjektais (Sprendimo *Nachi Europe*, C-239/99, EU:C:2001:101, 37 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

19 Nors pagal savo pobūdį ar taikymo sritį antidempingo muitus nustatantys reglamentai yra norminio pobūdžio, jie gali būti tiesiogiai ir konkrečiai susiję su tais atitinkamų produktų gamintojais ir importuotojais, kurie laikomi atsakingais už dempingą naudojant iš jų prekybinės veiklos gautus duomenis. Paprastai tai taikoma toms gamybos ir eksporto įmonėms, kurios gali įrodyti, jog buvo įvardytos Komisijos ar Tarybos priimtuose aktuose arba įtrauktos į parengtinį tyrimą (žr. Sprendimo *Allied Corporation ir kt. / Komisija*, 239/82 ir 275/82, EU:C:1984:68, 11 ir 12 punktus; Sprendimo *Nachi Europe*, C-239/99, EU:C:2001:101, 21 punktą ir Sprendimo *Valimar*, C-374/12, EU:C:2014:2231, 30 punktą).

20 Tas pats pasakytina ir apie atitinkamo produkto importuotojus, kurių perpardavimo kainos buvo pagrindas nustatyti eksporto kainas ir kurie dėl šios priežasties yra susiję su dempingo veiksmų konstatavimu (žr. Sprendimo *Nashua Corporation ir kt. / Komisija ir Taryba*, C-133/87 ir C-150/87, EU:C:1990:115, 15 punktą; Sprendimo *Gestetner Holdings / Taryba ir Komisija*, C-156/87, EU:C:1990:116, 18 punktą ir Sprendimo *Valimar*, C-374/12, EU:C:2014:2231, 31 punktą).

21 Teisingumo Teismas taip pat yra nusprendęs, kad su trečiųjų šalių eksportuotojais, kurių produktams taikomi antidempingo muitai, susiję importuotojai gali ginčyti šiuos muitus nustatančius reglamentus, be kita ko, tais atvejais, kai eksporto kaina buvo apskaičiuota remiantis šių importuotojų taikomomis perpardavimo Bendrijos rinkoje kainomis ir kai pats antidempingo muitas buvo apskaičiuotas

remiantis šiomis perpardavimo kainomis (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Neotype Techmashexport / Komisija ir Taryba*, C-305/86, EU:C:1990:295, 19 ir 20 punktus; Sprendimo *Valimar*, C-374/12, EU:C:2014:2231, 32 punktą).

22 Be to, tam tikroms ūkių subjektų kategorijoms pripažinus teisę pareikšti ieškinį dėl antidempingo reglamento panaikinimo, nebūtų užkirstas kelias galimai tokio reglamento individualiai sąsajai su kitais ūkio subjektais dėl tik jiems būdingų savybių, skiriančių juos nuo bet kurio kito asmens (žr. Sprendimo *Extramet Industrie / Taryba*, C-358/89, EU:C:1991:214, 16 punktą ir Sprendimo *Valimar*, C-374/12, EU:C:2014:2231, 33 punktą).

23 Vis dėlto pagrindinėje byloje nebuvo nustatyta, kad *TMK Europe* gali priklausyti kuriai nors iš pirma nurodytų ūkio subjektų kategorijų.

24 Visų pirma neginčytina, kad nei *TMK Europe*, nei bendrovė *Sinara Handel GmbH* (toliau – *Sinara*), kurios teises ir pareigas ji perėmė, Reglamente Nr. 2320/97 nėra nurodytos kaip eksportuojančiosios įmonės. Jos taip pat nėra importuojančiosios įmonės, su kuriomis buvo susiję šio reglamento parengiamieji tyrimai.

25 Toliau, nors *Sinara* buvo susijusi su eksportuojančiųjų Rusijos įmonių grupe, dalyvavusia antidempingo procedūroje, iš Teisingumo Teismui pateiktų bylos dokumentų nematyti nei kad eksporto kaina, pagal kurią buvo nustatomi antidempingo muitai, buvo apskaičiuota remiantis šio importuotojo taikomomis perpardavimo Bendrijos rinkoje kainomis, nei kad pats antidempingo muitas buvo apskaičiuotas remiantis šiomis perpardavimo kainomis.

26 Galiausiai, kadangi Komisija ginčija nacionaliniame teisme pareikšto neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo priimtinumą, ji turi pateikti šį nepriimtinumą patvirtinančių įrodymų. Tačiau Komisijos šiuo klausimu pateikti argumentai neleidžia nustatyti, kad *Sinara* yra pakankamai susijusi su eksportuojančiosiomis Rusijos įmonėmis ar kad jos situacija yra išskirtinė, palyginti su kitais ūkio subjektais, kad būtų galima konstatuoti, jog ši įmonė buvo tiesiogiai ir konkrečiai susijusi, kaip tai suprantama pagal EB 230 straipsnį, laikotarpiu, kuris šiame straipsnyje nustatytas pateikti prašymą panaikinti 1997 m. lapkričio 17 d. priimtą Reglamentą Nr. 2320/97.

27 Tokiomis aplinkybėmis, net jeigu visos *Sinara* teisės ir pareigos buvo perduotos *TMK Europe*, Teisingumo Teismui pateikti vertinimo elementai savaime neleidžia daryti išvados, kad nustatyta, jog *TMK Europe* neabejotinai galėjo reikalauti panaikinti Reglamentą Nr. 2320/97, kiek jame nustatytas antidempingo muitas importuojamiems Rusijos kilmės besiūliams vamzdžiams.

28 Tokio importuojančiosios įmonės situacijos vertinimo pagal Reglamentą Nr. 2320/97 nepaneigia nei tai, kad eksportuojančiosios įmonės nebendradarbiavo per antidempingo procedūrą, nei aplinkybė, kuria remiasi Italijos vyriausybė, kad *TMK Europe* galėjo ginčyti Reglamento Nr. 1322/2004 motyvus.

29 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad *TMK Europe* galėjo pareikšti Reglamento Nr. 2320/97 neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme, todėl šis nebuvo saistomas tame reglamente nustatyto antidempingo muito galutinio pobūdžio.

30 Vadinasi, Teisingumo Teismas turi atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimą.

Dėl Reglamento Nr. 2320/97 galiojimo

31 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar 1997 m. lapkričio 17 d. priimdama Reglamentą Nr. 2320/97 Taryba nepaisė pagrindinio reglamento reikalavimų, nes neatsižvelgė į procedūrą, Komisijos vykdytą nuo 1994 m. lapkričio 25 d. siekiant nustatyti galimus antikonkurencinius veiksmus Bendrijos pramonėje.

32 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje numatyta, jog nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį atitinkamai Bendrijos pramonei turi būti įvertinti visi svarbūs ekonominiai veiksniai ir rodikliai, kurie turi įtakos šios pramonės būklei. Šioje nuostatoje pateikiamas įvairių veiksnių, į kuriuos galima atsižvelgti, sąrašas ir nurodoma, kad šis sąrašas nėra išsamus ir kad vienas ar keli šių veiksnių nebūtinai yra lemiami vertinimo elementai (žr. Sprendimo *Transnational Company „Kazchrome“ ir ENRC Marketing / Taryba*, C-10/12 P, EU:C:2013:865, 20 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

33 Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalyje numatyta, kad turi būti nagrinėjami ir kiti nei importas dempingo kaina žinomi veiksniai, kurie tuo pat metu daro neigiamą poveikį Bendrijos pramonei, siekiant, kad šių veiksnių padaryta žala nebūtų priskirta importui dempingo kaina pagal šio straipsnio 6 dalį, kurioje nurodyta, kad pateikus visus svarbius įrodymus turi būti akivaizdu, jog importas dempingo kaina daro didelę žalą Bendrijos pramonei (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Transnational Company „Kazchrome“ ir ENRC Marketing / Taryba*, C-10/12 P, EU:C:2013:865, 21 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

34 Iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad žalos Bendrijos pramonei nustatymas apima sudėtingų ekonominių aplinkybių vertinimą, todėl vykdant tokio vertinimo teisminę kontrolę reikia tik patikrinti, ar buvo laikytasi procedūros taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės, ar nepadaryta akivaizdi klaida vertinant šias aplinkybes ir ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais. Taip yra, be kita ko, tuo atveju, kai vykdant antidempingo tyrimą reikia nustatyti veiksnius, darančius žalą Bendrijos pramonei (žr. Sprendimo *Transnational Company „Kazchrome“ ir ENRC Marketing / Taryba*, C-10/12 P, EU:C:2013:865, 22 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

35 Nustatydamos žalą Europos Sąjungos institucijos privalo ištirti, ar ji iš tiesų atsirado dėl importo dempingo kaina, ir neatsižvelgti į dėl kitų veiksnių atsiradusią žalą, visų pirma kilusią dėl pačių Bendrijos gamintojų elgesio (žr. Sprendimo *Transnational Company „Kazchrome“ ir ENRC Marketing / Taryba*, C-10/12 P, EU:C:2013:865, 23 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

36 Sąjungos institucijos turi patikrinti, ar šių kitų veiksnių poveikis nebuvo toks, kad nutrauktų priežastinį ryšį tarp nagrinėjamo importo ir Bendrijos pramonei padarytos žalos. Jos taip pat turi patikrinti, ar dėl kitų veiksnių atsiradusi žala neįtraukta į pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnio 7 dalį apskaičiuotą žalą ir ar taikomas antidempingo muitas neviršija to, kas būtina importo dempingo kaina sukeltai žalai kompensuoti (žr. Sprendimo *Transnational Company „Kazchrome“ ir ENRC Marketing / Taryba*, C-10/12 P, EU:C:2013:865, 24 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

37 Vis dėlto, jei Sąjungos institucijos nepaisydamos tokių veiksnių konstatuoja, kad žala, atsiradusi dėl importo dempingo kaina, yra didelė, remiantis pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalimi, galima nustatyti priežastinį ryšys tarp šio importo ir Bendrijos pramonei padarytos žalos (žr. Sprendimo *Transnational Company „Kazchrome“ ir ENRC Marketing / Taryba*, C-10/12 P, EU:C:2013:865, 25 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

38 Dėl pagrindinės bylos reikia konstatuoti, kad, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1322/2004 konstatuojamųjų dalių ir iš konkurencijos sprendimo motyvų, 1994 m. lapkričio 25 d. Komisijos sprendimu buvo pradėtas tyrimas, siekiant nustatyti, ar įmonės vykdė antikonkurencinius

veiksmus besiūlių plieno vamzdžių Bendrijos rinkoje. Taip pat neginčytina, kad šis tyrimas Komisijai leido inicijuoti procedūrą pagal EB 81 straipsnį tik 1999 m. sausio 20 d., pranešus apie kaltinimus atitinkamoms įmonėms.

39 Taigi 1997 m. lapkričio 17 d., kai buvo priimtas Reglamentas Nr. 2320/97, konkurencijos sprendimas dar nebuvo priimtas. Todėl paties šio sprendimo negalima laikyti „žinomu veiksniu“, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalį, į kurį Taryba turėjo atsižvelgti nustatydama Bendrijos pramonei padarytą žalą, kad būtų pateisinta Reglamente Nr. 2320/97 nustatyta antidempingo priemonė.

40 Kalbant apie tyrimą, kurį Komisija nusprendė pradėti 1994 m. lapkričio 25 d., reikia konstatuoti, kad visiškai parengtinis jo pobūdis neleidžia daryti išvados (bent jau tol, kol šis tyrimas nebaigtas), kad antikonkurenciniai veiksmai, su kuriais jis susijęs, yra nustatyti ir kad jie yra Bendrijos pramonei padarytos žalos priežastis.

41 Žinoma, kaip nurodyta šio sprendimo 35 punkte, Sąjungos institucijos privalo ištirti, ar žala, į kurią jos ketina atsižvelgti priimdamos antidempingo priemonę, iš tiesų atsirado dėl importo dempingo kaina, ir neatsižvelgti į dėl kitų veiksnių atsiradusią žalą, visų pirma kilusią dėl pačių Bendrijos gamintojų elgesio. Remdamasi šia pareiga *TMK Europe* iš esmės teigia, jog kadangi viena iš šių institucijų žinojo apie tyrimą, kurį pabaigus galėjo būti nustatyta, kad pačių Bendrijos gamintojų elgesys galėjo bent jau iš dalies prisidėti prie Bendrijos pramonei padarytos žalos, šios institucijos per antidempingo procedūrą neatsižvelgė į gerai ir tinkamai nustatytą žalą.

42 Vis dėlto reikia priminti, kad bet kuriuo atveju bylos šalys, tvirtinančios, kad antidempingo reglamentas neteisėtas, turi pateikti įrodymų, jog kiti veiksniai nei susijusieji su importu galėjo turėti tokią reikšmę, kad būtų paneigtas priežastinis ryšys tarp Bendrijos pramonei padarytos žalos ir importo dempingo kaina (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Transnational Company „Kazchrome“ ir ENRC Marketing / Taryba*, C-10/12 P, EU:C:2013:865, 28 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

43 *TMK Europe* nepateikė tokių įrodymų, kai tik teigė, kad aplinkybė, jog Komisija pradėjo tyrimą, dėl kurio buvo priimtas konkurencijos sprendimas, būtinai turi paveikti antidempingo tyrimą, ir juo labiau kai tvirtino, kad vien to, jog dėl pirmojo iš šių tyrimų Taryba galiausiai sustabdė Reglamento Nr. 2320/97 galiojimą, pakanka siekiant pripažinti, kad ta aplinkybė galėjo paveikti antidempingo tyrimą.

44 Tuo remiantis darytina išvada, jog *TMK Europe* nepateikė įrodymų, kad kiti veiksniai nei susijusieji su importu galėjo turėti tokią reikšmę, kad būtų paneigtas priežastinis ryšys tarp Bendrijos pramonei padarytos žalos ir importo dempingo kaina.

45 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad išnagrinėjus pateiktą klausimą, nebuvo nustatyta nieko, kas galėtų paveikti Reglamento Nr. 2320/97 galiojimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

46 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) nusprendžia:

Išnagrinėjus pateiktą klausimą, nebuvo nustatyta nieko, kas galėtų paveikti 1997 m. lapkričio 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2320/97, nustatančio galutinį antidempingo muitą besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš geležies arba nelegiruotojo plieno importui, kurio kilmės šalys yra Vengrija, Lenkija, Rusija, Čekijos Respublika, Rumunija ir Slovakijos Respublika, panaikinančio Reglamentą (EEB) Nr. 1189/93 ir nutraukiančio procesinius veiksmus dėl tokio importo, kurio kilmės šalis yra Kroatijos Respublika, galiojimą.

Parašai.